

And partners who stole

ושותפין שגנבו –

OVERVIEW

however there is an exception in the case of לחבירו לא קנה חבירו רבא maintains that. מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה. He proves his point from the fact that if one steals for his friend; the sender is פטור, however if they are שותפין שגנבו. Our תוספות explains what this is.

פירש בקונטרס שהוציא לדעתו ולדעת חבירו כדאיתא בבבא קמא¹ (דף עח,ב) – **explained** the meaning of השותפין שגנבו is **that he took it out of the possession of the owner for himself and for his acquiescing friend as is mentioned in ב"ק**.

רש"י disagrees with תוספות:

ואין נראה דהתם בטביחה איירי וטביחה אפילו אמר צא וטבח לי חייב – **And it does not appear** to be so (that we are referring to the ברייתא in ב"ק); **for there** in ב"ק the גמרא is **discussing slaughtering** a stolen animal, **and regarding טביחה even if one says** to his friend, 'go and slaughter for me a neighbor's animal', the sender is **חייב** -

דדרשינן (שם דף עא,א) תחת² לרבות השליח³ – **For we interpret** the word תחת which is written by מכירה ומכירה, **to include a שליח**.⁴

תוספות offers his interpretation:

אלא שותפין שגנבו⁵ שהגביהו שניהם⁶: **Rather שותפין שגנבו means they picked up and acquired the גניבה together.**

¹ This is how רב נחמן there interprets the ברייתא of חייבין שגנבו.

² כי יגנוב איש שור או שה וטבח או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה reads: שמות (משפטים) כא,לז.

³ Generally there is a rule that לחבירו לא קנה חבירו רבא; אין שליח לדבר עבירה. However by the חיוב of ד' וה' the פסוק תחת teaches us that עבירה is שליח, but not the משלח. However רבא is arguing that even if we maintain that לחבירו לא קנה חבירו רבא.

⁴ מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה. However he cannot prove this from השותפין שגנבו (according to רבא, who interprets this to refer to the ברייתא of מכירה ומכירה), for there (by טביחה ומכירה) even if there is no זכי לנפשיה (he did it only for the משלח), the משלח is (קונה and therefore) חייב.

⁵ According to תוספות we are not referencing the ברייתא in ב"ק (טו"מ), but rather logic compels us to rule that if two people stole together they are both liable (otherwise people would always steal together).

⁶ רבא proves his argument as follows: if two people stole, then seemingly neither can be זוכה for the other since they never acquired it (for neither of them picked it up by himself). This proves that even though זכי נמי לחבריה and one cannot be זוכה for the other exclusively, but if it is לנפשיה then זכי לחבריה.

SUMMARY

maintains that שותפין שגנבו references the ברייתא in ב"ק regarding a person who stole on behalf of himself and his partner, while תוספות maintains that שותפין שגנבו means that two people stole it.

THINKING IT OVER

According to תוספות what would be the ruling if he stole it לדעתו ולדעת חבריו or if he was קונה it for himself and his friend (if we assume המגביה מציאה)?⁷ (לחבריו לא קנה חבריו

⁷ See 44 - 54. # אמ"ה and נח"מ, בל"י אות רכב בד"ה ואכן